

Vijanden dan? Als ik praat over vijanden, dan denk je aan iemand die je te vuur en te zwaard wil bestrijden. Maar hoe ziet die warde er dan eigenlijk uit?

Bekijk het eens met de ogen van een buitenstaander. Hier is de aarde met een mensheid, die zichzelf ontzettend gewichtig vindt. Ze hebben pas de atoombom uitgevonden. Ze experimenteren levensgevaarlijk met atoomenergie. Ze hebben zelfs al een paar raketjes naar de maan gestuurd. En ze zijn ook bezig met een paar ruimtesonden met een ontzettende bereiking naar Mars. Maar wanneer wij burger uit die ruimte zouden ontmoeten, dan zijn dat wezens die die ruimtevaart moeten beheersen. Dat is logisch, want anders zouden ze niet hier komen. Zij zijn dus technisch een heel eind ons vooruit. En wanneer ze dus in zo'n ruimteschip die lange periode, want zo'n reis zal zelfs bij een relativiteitsverkorting toch altijd nog lang zijn, dan zullen ze toch wel een ander cultureel patroon moeten hebben dan de mens, want anders hebben ze elkaar doodgeslagen voordat ze halverwege zijn. Dus ik wil niet zeggen geestelijk hoogstaander. Dat zegt men dan altijd direkt het zijn edeler wezens. Nou daar wil ik helemaal niet over praten, maar ze zijn anders. Hun waardering van het leven moet een andere zijn. Hun maatschappelijke samenhang moet een totaal andere zijn. En die kan uiteenlopen van de mierenstaat tot een filosofie, waar het je van duizelt. Een bijna anarchische structuur waarin men toch samenwerkt.

Maar hoe het ook zij, als die op die wereld komen, wat zien ze daar? Wezens, die hen vaag herinneren aan een ver verleden, waarover sommige sagen en legenden nog wel spreken, tijden dat de mensen nog gewoon met voertuigen over de straten reden en zo. En dan ruiken ze die benzinewalm. Dan kijken ze nog een keer. En dan zeggen ze, hebben die mensen nou werkelijk geen betere oplossing kunnen vinden. Arme mensen! En dan komen die mensen daar en die zeggen, wij zijn gewichtig, wij zijn belangrijk. Misschien dat als er zo'n ruimteschip landt, dat er toch in ieder geval opschudding is in die wereld, en ik kan mij niet voorstellen dat er ergens bij het Kremlin of bij het Capitol of wat mij betreft op de Dam in Amsterdam een ruimteschip landt zonder dat onmiddellijk de politie en het leger in het geweer komt, er staan tanks omheen en al die dingen meer. Ja wat zeggen die lui dan? Wat is dat nou? Wat zijn dat voor krankzinnige mensen? Wij hebben al gezien het vervoer is chaotisch, hun gedrag is onredelijk, ze wachten niet eens beleefd totdat we wat zeggen. Komen daar ineens met al die speelgoedwapentjes aandragen. Nou dat kunnen we niet over onze kant laten gaan. We moeten toch even laten zien, dat we toch ook wat zijn. En zoals ú zegt, ja hoor eens ik heb niets tegen vliegen en muggen maar die is te erg pats! En dan is het oorlog.

Het klinkt een beetje vervelend als je het zo zegt, maar ik geloof niet dat wezens uit de ruimte per se vijanden van de mens moeten zijn. Maar ik ben wel bang dat de mens zichzelf per se tot vijand wil maken van alles wat er uit de ruimte komt. Al is het alleen maar omdat hij in zijn illusie van exceptioneel wezen, uitverkoren centrum van de schepping wordt aangetast. En dan hebben we toch ook wel weer iets belangrijks gezegd, dacht u?

Kontakten tussen eenlingen van een ruimteras en van de mensheid kunnen zelfs in een mate van vriendschappelijkheid verlopen, ook wanneer het wederkerig begrip zelden volledig zal zijn. Maar zodra officieel contact wordt gemaakt tussen wezens uit de ruimte en de mensheid is vijandschap bijna onvermijdelijk.

Iemand die het tot zover niet met mij eens is? Vertelt u het maar!

Nou wanneer we het zo bezien hebben, dan moeten wij ons ook nog even af gaan vragen zouden er misschien bepaalde dingen ook nog een rol kunnen gaan spelen? Zoals bijvoorbeeld de angst en de aversies van die mensen. Stel dat er een ras van de meest edele, meest verdraagzame filosofen uit de ruimte komt. Maar ja toevallig hebben die een afstamming doorgemaakt via iets wat aan de runderen doet denken. En die mensen, die komen daar naar buiten toe, vol vertrouwen. Zij hebben hun ruimtehalm afgezet, en hun horens steken trots vooruit, zoals dat beleefd de gewoonte is bij hen. En wat zeggen de mensen? Kijk eens, ze hebben horens. Dat is de duivel! Pats, bom, af filosofie. Of misschien is er een soort wat uit reptielen is ontwikkeld of iets wat er op lijkt. Nou dan zien ze daar de grote griezel komen. Denkt u dat het makkelijk zal zijn om daar contact mee op te nemen? Neen, ik dacht dat ook de vorm en de instincten, die de mens heeft, tegenover bepaalde diersoorten een grote rol kunnen spelen in zo'n contact, en dat ook daar de kans op vijandschap erg groot is, en ook het wanbegrip. Want we zouden het ook anders kunnen zien. Stel, dat er een ras is, dat zich via de vogels ontwikkeld heeft. Of iets wat op die vogels lijkt. Dus, daar komt de bode naar buiten, z'n mooie witte vleugels achter de schouders gespreid, en wat gebeurt er? De mensen roepen halleluja, de here keert terug en heeft zijn engel vooruit gezonden. Tja, wat moet zo'n man daar mee doen?

Ik dacht, dat wij voor een onderwerp als dit eigenlijk een beetje te vroeg zijn. Ik geloof, dat de meeste mensen nog niet in staat zijn om het wezen los te zien van de vorm. Er zijn mensen, in uw eigen wereld, die iets goedkeuren wanneer het van de K.G.B. komt, en afkeuren wanneer het van de C.I.A. komt. Want ze zeggen links is ons ideaal.

Maar is de daad daarom anders? Zelfs daarin kunnen ze geen onderscheid maken. Geen uil zo schoon als onze Joop. Nou misschien gaat hij regelmatig in het bad, maar je moet de man toe beoordelen naar hetgeen hij presteert, niet op het feit of hij tot een bepaalde partij behoort. Of wel? En dat is gewoon in uw wereld. Wat dat betreft behoeven we niet te rekenen op die wezens uit de ruimte, als direkt intieme vrienden. Integendeel. Alle kontakten zullen heel veel moeilijkheden kunnen baren. En nu hebben we nog maar heel brutaal aangenomen dat die wezens prijs stellen op dat kontakt.

En dan zoek je maar weer een analogie. Stel dat er hier een zendeling op aarde komt; een zendeling, waar komt hij vandaan, van Prometheus, u zoekt maar wat uit, een aardige buurt, hè. En die komt nu hier op aarde om de mensen het geluk te brengen. Denkt u dat uw voorvaderen, die zendingen opraten, anders zullen reageren als u wanneer uw heiligste waarden plotseling worden aangetast door zo'n wezen, dat zich vermeent om te zeggen dat Mohammed de profeet niet was en dat Jezus een goede filosoof was maar verder niet, en dat de Boeddha ook allang dood is. Dat nemen ze toch niet. Dat kan eenvoudig niet. En die zendingsdrang is dan één van de facetten waaruit een benadering vanuit de ruimte naar deze wereld verklaarbaar zou zijn. Ik dacht niet, dat men veel behoefte zal hebben om die wereld zo te betreden. Wanneer je dat wilt doen - en je kunt dat doen in het geheim - ja dan is het misschien wel eens aardig om de ontwikkeling van zo'n primitieve maatschappij gade te slaan. Want dat moet het dan toch wel zijn voor mensen, die een zo grootse cultuur hebben, een zo groot technisch kunnen dat ze eventjes die ruimte overbruggen.

Nou dan is er iets anders natuurlijk. Bezit! Ja, maar als iemand komt hier op aarde om handel te drijven, dan is het maar de vraag, wat kan hij teruggeven. Een handelaar is altijd een dief; hij neemt wat hij krijgen kan voor het minste wat hij geven moet. Neemt u mij niet kwalijk als u in de handel zit. Het is hier natuurlijk altijd anders, maar het komt toch wel een beetje op hetzelfde neer. Koopt u maar eens een potje schoonheids-crème. Wat krijgt u? Een potje van 2 kwartjes, een doosje erom van 75 cent, er zit een beetje vaseline in gemengd met lanoline, opgeklopt met vulstof, er is wat geur aan verstrekt: totale waarde 17 cent. Dan heeft u uw speciale schoonheids-crème van f 18,95. Ja, het klinkt rot om te zeggen, maar als ze hier komen om te handelen, dan ben je altijd de minste. Dan verkopen ze je ook kralen, of ze geven je een borrel voor Manhattan. Dus dan worden we toch wel vijanden, dacht ik, en waarschijnlijk ook het slachtoffer, ook nog.

Wat zou er dan verder nog belangrijk kunnen zijn. Je zou kunnen denken in strategische termen. Je zoudt kunnen aannemen, dat om één of andere reden dit planeetje en deze zon en deze uithoek van het heelal buitengewoon belangrijk is. Laten we zeggen voor bewegingen van ruimtevlotten. Ik zie meer botervloten dan ruimtevlotten altijd, maar ja goed. Laten we het eens aannemen. Wanneer iemand hier komt, dan kan hij tegen u zeggen, ik wil u helpen, ik wil u verdedigen. Maar u krijgt de klappen, hij niet. Hij heeft de techniek, hij beschermt zichzelf. U staat er dan ongeveer voor als de vrouwen en kinderen van Coventry of wat dat betreft van al die andere steden, die door vuur en bommen verwoest zijn in de wereldoorlogen. De soldaten, die konden zich over het algemeen wel redden. Het waren de burgers. Nou zo staat u er dan ook voor. Ik denk niet dat u daar erg dankbaar voor zult zijn. En ik denk ook niet, dat degenen die zien, dat u dom genoeg bent om hen aanvaarden en hen te helpen, veel respect voor u zullen hebben. Van vriendschap zal wel geen sprake zijn en vijandschap ligt dichtbij.

Klinkt het een beetje pessimistisch allemaal of vindt u het wel redelijk?

x Een klein beetje pessimistisch wel, want ik dacht toch wel dat mensen, die een dusdanig technische ontwikkeling hadden ook de beschaving zouden moeten hebben om dat te kunnen bereiken.

- Wanneer de mensen ooit zo ver komen, dat ze werkelijk de ruimte betreden - dan heb ik het niet over die vlooiensprongetjes naar een planeetje, maar werkelijk dus een 50 lichtjaren of meer weg - dan zullen die mensen andere mensen moeten worden. De mensen zoals ze nu zijn, die kunnen maar in de ruimte verkeren wanneer ze hun gehele karakter zodanig disciplineren, dat ze eigenlijk geen mensen meer zijn, dat ze halve machines worden. Dus laten we eerlijk zijn, met die halve machines kun je niet veel bereiken. Dan is al dat edele en dat mooie is weg. En stel nu eens, dat die mens een cultuur vindt waardoor ze dus ook zonder deze eenzijdigheid en deze voortdurende dril toch die ruimte door kan gaan, dat ze ergens bij de maan in de buurt grote schepen kan bouwen in de ruimte, want zelfs die kun je nooit op aarde bouwen, en dat ze daarmee op stap gaat. Dan zal ze nog steeds haar oerinstincten moeten leren overwinnen. Het oerinstinct zegt: Een slang is een gevaarlijk en een griezelig dier. Een insect dat is vreemd, dat is gek, dat is een vijand. En dan hebben we het niet eens meer over de engeltjes en de duiveltjes, waar ik daarnet een paar woorden aan gewijd heb. Vergeet u niet, dat het veel tijd vraagt om je zelfs maar in een vreemd volk te thuis te voelen. En dat zijn wezens, die zien er precies zo uit als u. Ze spreken een beetje een andere taal en kleden zich misschien een klein beetje anders.

Maar u weet diep in uw hart, ze zijn zoals ik. Goed, zwarte huidskleur. Ik ben blank, dus ik ben wel wat meer. Maar het zijn toch mensen. En stel je nu voor, dat het ineens helemaal andere wezens worden. Wanneer je contact met ze opneemt, dan zullen er misschien wel diplomaten zijn, die dat klaarspelen, want diplomaten zijn op dat terrein het meest gevaarlijk. Het zijn namelijk mensen, die nooit ja, of neen zeggen. Die zeggen alleen neen wanneer ze bedoelen how je mond, en als ze ja zeggen bedoelen ze als je betaalt zal ik er over denken. Dus laten we alsjeblieft begrijpen, dat alleen zeer beperkte leden van de mensheid dan nog in staat zullen zijn zich zover te beheersen en aan te passen, dat ze ongeacht de pretenties, die ze ook nog wel hebben, een werkelijk contact op kunnen nemen met anderen. Neen, in het direkte contact met de burgers uit de ruimte zie ik de eerste paar duizend jaar zeker niet veel heul. Ik geloof ook niet, zoals sommige mensen doen - dat zijn de fans van de vliegende schotel en alles wat er bij te pas komt - dat er een liefdevol en groots ruimteverend ras klaar staat om deze mensheid voor zichzelf te beschermen. Al is het alleen maar omdat je zeker weet, dat je een paar keer die mensen kunt beschermen, dat je ze een paar keer een goed denkbeeld kunt geven, maar dat je ze dan toch weer aan zichzelf moet overlaten. En als mensen na twee duizend jaar nog niet eens in staat zijn om de basiswaarde van het christendom te begrijpen en in de praktijk te brengen, wat moeten we dan denken van mensen, die met totaal vreemde denkbeelden en filosofieën worden geconfronteerd.

Zeker, ze kunnen misschien voorkomen dat deze planeet zichzelf in de lucht laat springen. Misschien doen ze het, misschien ook niet. Maar dan is het waarschijnlijk eerder om te zorgen, dat dit zonnestelsel blijft bestaan, en niet uit een vriendschap voor de mensen. Er zijn zendelingen, die proberen vanuit ruimtevaartuigen op andere wijze telepathische denkbeelden af te sturen op deze wereld. En als je ziet hoe die denkbeelden vertaald worden, dan is het eigenlijk zielig. Erasmus spreekt over de waarde 'Het is of van de mens, en het er uit komt als 'er was eens een klein mannetje', als een sprodge.

Neen lieve vrienden, ook daar zit niet te veel in. En toch zou er een mogelijkheid moeten zijn om in contact te komen met wezens uit de ruimte. En laten we nu eens veronderstellen, dat die mogelijkheid bestaat. Kunnen we natuurlijk zeggen, oh die wezens zijn zo ver gevorderd, die hebben enorme computers, die analyseren even onze taal en kunnen ons aanspreken in onze eigen taal. Maar ik denk dat ze eerst zullen moeten beseffen, dat die geluiden, die jullie voortbrengen, een taal betekenen. En stel je eens voor dat ze geen gehoor hebben, dat ze werken met kleursignalen of met gebarentaal of telepathie. Neen ik denk, dat het eerste contact tussen mensen en ruimtevaarders het beste kan plaatsvinden langs radiografische weg of iets dergelijks, op een afstand. En dan zal het waarschijnlijk eerst gaan in het tellen; in het geven van vaste sequenties, duidelijk maken hier is een wezen, dat na kan denken. Als de één vier tipt, tipt de ander er vijf, waarop de volgende dan weer terugkomt met 6, want zo gaat het in het begin. En dan ga je misschien vermenigvuldigingen duidelijk maken, en misschien dat je probeert om iets duidelijk te maken van je begrip van meetkunde, die betrekkelijk universeel is zover het een 3D driedimensionaal bestaan betreft. Dan heb je dus methoden om elkaar eerst te laten zien wat je weet, dat je bewust bent, dat je denkt. En pas als je wanneer je elkaar wederkerig als denkers hebt aanvaard, is het misschien mogelijk om daar een paar boodschappen in te brengen. En als die boodschappen er dan eenmaal zijn en er over en weer een mate van begrip ontstaan is, dan geloof ik wel dat de mensen zich zover kunnen bedwingen dat ze ook een meer lijfelijk contact of een visueel contact kunnen verdragen. Verdragen! We zijn nog geen vrienden en we zijn nog geen vijanden. Dan hebben we alleen elkaars existentie als redelijk wezen geaccepteerd.

Ziet u hoe onmetelijk moeilijk het onderwerp is. Oh ja, er zijn ruimteverende rassen, die contact met elkaar hebben. Dat is zeker waar. Er zijn zelfs rassen, die ... Nou ja, nou begin ik eigenlijk met anecdotes er tussen door, maar anders wordt het zo'n taaië beoening hè, zo pessimistisch. Er zijn een paar ruimteverende rassen, en dat is eigenlijk wel leuk om even te noemen, de ene soort namelijk die doet een beetje denken aan een uitgegroeide tor, manipulatie met vier grijpklauwen e.d., geen hoofd zoals u het ziet, die kop die zit praktisch aan de romp vastgesmeed, die hebben nu toevallig een enorm gevoel voor ritme. Nu woont er bij hem in de buurt, laten we zeggen dat is zo binnen de 100 lichtjaren, een ander ras - ja lach er niet om, want dat is in de kosmos heus niet zo ver weg hoor, 100 lichtjaren - en ja als je het moet vergelijken dan moet je zeggen het doet een beetje aan vogels denken, bijv. holle bot structuur, enorm hart, longen die gelijktijdig voor inflatie weer het opblazen of weer slinken van het lichaam gebruikt kunnen worden (Ja inflatie is veel te belast tegenwoordig. Dan denkt iedereen aan de gulden), maar die hebben nu weer toevallig een hele hoop dingen, die zij mooie kunst vinden. Eén er van is het rangschikken van dingen. Ze maken dus van dingen een geheel, dat is een kunst. En daar komt nu bij dat ze dat met ritmen aangeven. Het is dus de grote kunst om binnen

een bepaald ritme met variaties kleurtjes, zeg maar steentjes en mozaiekjes en zo bij elkaar te voegen tot een geheel dat blijft harmoniëren met het ritme en ook blijft harmoniëren dus met de visuele concepten, die men algemeen heeft van schoonheid. En nu worden die ritmen, die voor die holbeenderigen eigenlijk zo iets zijn als voor u de muziek in het circus, geëxporteerd naar zeg maar keverachtigen, want die zijn nu weer dol op dat ritme en die vinden dat de hoogste kunst. Dat is een krankzinnige situatie, maar wanneer de mensen denken over ruimtevaart, dan heb ik altijd het gevoel dat ze denken: Nou en dan kom er eindelijk iemand en die bevestigt hollands glorie met een ruimtesleper, hij neemt een asteroïde van platina op sleeptouw en wordt ingehaald als de nieuwe Piet Hein. Nou geloof mij, massa's verplaatsen kost enorm veel energie. En die energie moet ergens vandaan komen dat kost enorm veel. Wanneer je platina werkelijk nodig hebt, dan is het demoteit waard om het over te brengen. Maar dan moet je het ook nergens kunnen krijgen. Maar als je het op een andere manier kunt winnen, is ruimtevaart een veel te duur middel. Wat je nodig hebt, zijn de dingen die heel gemakkelijk mee kunnen worden genomen. Boeken bijvoorbeeld, televisieshows voor mijn part, wetenschappelijke onderzoekingen, nieuwe benaderingen, filosofisch of anderzins van het al en de zin van het bestaan. Die dingen kun je tot een tot een micropuntje versmelten als het nodig is. Die vragen geen enorme kosten en ze kunnen enorm belangrijk zijn. Die dingen, die worden uitgewisseld in het al. En ja misschien, dat er ook wel iemand is, die van antiek houdt of zo, die zegt ~~MIJN~~ ik zou ook wel een auto willen hebben. Die dingen zijn bij ons nu al honderdduizend jaar uitgestorven, en we hebben niets meer in het museum behalve een paar tekeningen, die het overleefd hebben. En nu hoor ik, ze hebben daar een auto. Wat denkt u dat die man doet? Als hij handel drijft met de aarde, dan zegt hij niet, sloop maar een auto in. Dan zegt hij geef me de tekeningen maar, dan maak ik hem zelf wel. Dat is toch heel eenvoudig.

Dus als we ons bezig houden met het heelal, dan hebben de mensen daar vaak een krankzinnige voorstelling van. Er zijn ook zaken, die de mens helemaal niet begrijpt. Neem nou bijvoorbeeld het feit, dat ruimtevaarders wel eens op aarde landen om water in te nemen. En dan zeggen ze, komen die nou hier alleen maar om water te halen? Ja, omdat dat water onder omstandigheden als reaktiemassa kan gebruikt worden. Dat doe je vooral wanneer je energie wilt sparen. Het zijn vaak schepen, die ook wetenschappelijk ruimteonderzoek doen en op een gegeven ogenblik, dan stuw je dus, wanneer je buiten een zonnestelsel bent, stuw je de zaak aan door een reaktiewolk, en daar heb je dat water voor nodig, waterdam of iets dergelijks. Een gaswolk, of een stoomwolk moet je dus produceren en daartegen zet je je dan af. Dat gaat met een fotonenstraling. En als je nu eenmaal die versnelling hebt, dan blijf je een lichte sluier produceren en je wordt door het licht, dat je achterlaat, want het is altijd iets sneller dan jij bent, in een zeer gelijkmatig tempo voortgedreven, zodat je dus alle energie van je machines kunt sparen, en belangrijker waarschijnlijk, allerhand reacties kunt afsluiten, die je wetenschappelijk onderzoek zouden kunnen storen, en dan kun je rustig onderzoeken. Daarom halen ze een beetje water. Dan denkt u, hoeveel water zouden ze halen. Nou heel vaak nemen ze niet meer dan ca. 1500 2000 liter. De laatste tijd zijn ze niet meer zo happig op het oppervlaktewater van de aarde, omdat er namelijk oliesporen in voorkomen, en bij de manier van verstuiving, die zij hebben, geeft dat enige moeilijkheden. Dan kan er namelijk gloed ontstaan. Maar goed tot daar aan toe.

Wanneer we weer terugkeren tot ons onderwerp, dan wordt u wel duidelijk, dat die vriendschap met wezens in de ruimte eigenlijk heel iets anders moet zijn. De basis van een vriendschap met de burgers van het heelal kan alleen gebaseerd zijn op een erkenning van de intrinsiek menselijke waarde en waardigheid. En die is niet gelegen in vorm of in gestalte noch in vermogen maar in denkvermogen en in gevoelsvermogen. Een wezen kan alleen menselijk zijn wanneer het kan denken en kan voelen. Een vriendschap en ook een vijandschap kunnen alleen op die gevoelswaarden gebaseerd zijn plus het denken. Dan zullen de mensen nog heel wat verder moeten groeien, vrees ik. Aan de andere kant, de mensen zijn op weg.

Is het mij toegestaan wederom iets af te wijken van het oorspronkelijke onderwerp? Want, wanneer we nu kijken naar uw wereld op het ogenblik met al zijn overbevolking, zijn problemen, zijn verdeeldheid in blokken - het is net of de mensheid nog met een blokken-doos speelt - dan moet je je wel realiseren dat zich overal op het ogenblik fantastische veranderingen aan de gang zijn. Het gaat niet alleen om het feit, dat de mensen zeggen we willen geen slaven meer zijn, maar het feit dat groepen een eigen identiteit ontdekken en zich af gaan zetten tegenover anderen, hoe vreemd en schadelijk misschien het ook moge zijn op dit moment, betekent dat er een zeer typisch persoonlijk besef ontwikkeld wordt. En tot op heden toe is dat steeds door je af te zetten tegen anderen, maar langzaam maar zeker gaat die wereld ook weer naar een situatie toe, waarin allerhand gekke dingen kunnen gebeuren. Om je een voorbeeld te geven: Het is aan te nemen dat de oogsten in de komende

50 jaar zeer afwisselend zullen zijn. Het kan zijn, dat er een zomer komt dat er op het noordelijk halfrond helemaal niets is. U denkt, dat aardappels nu luxe zijn, hè. Nou laat met u vertellen, dat dan richards als voorgerecht tegen zeer zware betaling misschien één frietje kunnen konsumeren. Dat is mogelijk. Maar ergens anders op de wereld is het wel. En dan moet je niet gaan handelen, dan verrekt iedereen. Dan moet je gaan proberen om elkaar te helpen. En ook die situatie wordt sterker en sterker. De mensheid wordt gedwongen naar een andere waardering van zichzelf, van zijn manier van leven, van zijn maatschappelijke opzet. Hij moet zelfs zijn begrippen van cultuur gaan veranderen. En dat zit in de hedendaagse situatie. Dat zit in alle ontwikkelingen, die er mee samenhangen. Maar dat betekent ook, dat die mens ergens zijn gehele geestelijke waarden moet gaan veranderen. En dat is een proces, dat zich op het ogenblik zo snel afspeelt, dat je kunt zeggen, over 25 jaar zijn de relaties tussen de mensen zo anders, dat u ze zich evenmin kunt voorstellen als de mensen van voor de oorlog zich voor kunnen stellen hoe u nu over bepaalde dingen denkt. Een Nederlander, die hoort dat er een sexclub is, neemt aan dat u per ongeluk in Parijs verdwaalt bent of misschien nog in Brussel, maar toch niet in Nederland. Als hij hoort dat arbeiders een vereniging hebben, die eenvoudig vraagt om een aandeel in de winst, nou dan krijgt hij een beroerte. Een zegen voor Colijn dat hij aan onze kant zit. Stel je voor, dat die man zich werkelijk kon omdraaien in zijn graf, dan kon je de halve stad Amsterdam van electriciteit voorzien, alleen door zijn draaijerij. Gewoon een dynamo er aan koppelen.

Maar wat ik probeer duidelijk te maken is, de mensheid ondergaat grote veranderingen. En wanneer die mensheid zo ver komt, dat ze de menselijkheid niet meer gaat zien als iets wat hoort bij de eigen groep, maar als iets wat juist bepaalt wat je waard bent tegenover elke andere mens, en rechten niet meer gaat zien als iets wat je van anderen moogt eisen, maar eerder als datgene dat het jouw recht is door je mogelijkheden om te doen. Ik dacht, dat je dan in een totaal nieuwe wereld komt, en dan is het misschien denkbaar dat toch nog binnen enkele eeuwen de mens rijp is om inderdaad een vreemdeling, die uit de ruimte komt te ontvangen zonder een god, een duivel of een vijand van hem te maken. Pas wanneer dat mogelijk is, zullen de mensen ook burgers van het al zijn. Tot nu toe zijn ze misschien de ondeugende kinderen van het al, en het is misschien goed, dat ze een beetje gefsoleerd zijn.

Als u commentaar hebt nu, graag!

De schepping van dit zonnestelsel, is dat een experiment?

Neen, de schepping van dit zonnestelsel is eigenlijk een voortvloeijsel uit het totaal van de beweging, die bij het eerste scheppingsmoment is ontstaan. En wat hier op aarde is dat is wel eens door ruimtevaart beïnvloed in het verleden. Maar toch is het leven wat hier is, inherent aan deze wereld. Mensen zijn wezens, die niet op aarde zijn gekomen en zich hebben aangepast aan de aarde of er op zijn gezet, het zijn werkelijk wezens, die voortgekomen zijn uit wat je dan de evolutie pleegt te noemen. Neen ik geloof niet, dat je kunt zeggen, het is een experiment. Maar je kunt wel misschien denken, dat het hele al, die hele stoffelijke kosmos een experiment is, maar dan is het wel een experiment waar wel ontzettend veel verschillende vormen van leven naast elkaar voorkomen. Van de meest bizarre vanuit uw standpunt - er zijn zelfs structuren die zich niet bewegen en toch een besef hebben - tot misschien de meest menselijke. Er is van alles denkbaar. Misschien is het geheel een experiment. Maar ik vind het altijd een beetje stoutmoedig om de creator, de schepper van het geheel of veroorzaker, die we personifiëren zonder te weten of we dat terecht doen, om die nu ineens aansprakelijk te stellen voor het experiment op deze planeet. Wanneer er een kracht is in het al, moet hij overal zijn. Wanneer u de Christus als een direkte eigenschap van God ziet bijv., dan kan hij niet alleen op deze wereld bestaan. Dan zal hij overal bestaan waar leven is. Maar wanneer je zegt, misschien is de God Zon, die men vereert eigenlijk nog steeds een beetje op aarde, toch ook een entiteit, is een deel van de vorming van deze wereld en ook van het geloof en zelfs de wijze waarop mensen denken en reageren daar ook mee van afhankelijk, dan zeg ik nou dat kan wel. Maar dat is elders op een andere manier ook het geval. Je kunt niet zeggen er is een Zonnegod, die de aarde heeft bevolkt. Je kan alleen zeggen, er zijn geestelijke krachten of bewustzijnskrachten, hoe je het noemen wil, in sterren en in planeten, en deze schijnen op het leven van die planeten invloed te hebben, zoals sterren invloed schijnen te hebben op de gedragmogelijkheden van hun planeten. Maar wie ben ik, dat ik dat allemaal durf beoordelen? Is deze wereld een experiment? Neen, er is te veel leven in het heelal om te zeggen dat het leven een experiment is. Een proefneming misschien? Maar niet alleen op deze aarde dan.

U moet er over nadenken. Ik probeer het te doen, en doe het hardop in de hoop dat u vindt dat ik u een antwoord geef. Want het is verrekt moeilijk, zoals u misschien wel merkt. Neen ik geloof, dat als je een antwoord zou willen geven op deze vraag vanuit mijn

geestelijk weten en vanuit uw menselijk denken en bestaan, je zoudt moeten zeggen de scheping is geen experiment zoals wij dit beleven en zien. Het is een volledigheid waarvan we de zin misschien niet helemaal begrijpen, maar waarvan we toch aan durven nemen, dat het zinvol en functioneel is niet alleen t.a.v. één wereld en één geestelijk bestaan, maar t.a.v. een totaliteit waar alle stof en alle werelden en alle leven deel van uitmaken.

Tja, u ziet het al weer hè. Als je met zo iets begint, zit je direkt diep in de filosofie.

x ^Uat is toch de bedoeling?

- Ach ik weet niet of het de bedoeling is om te filosoferen. Wat ik heb gedaan daar net is geen filosoferen zonder meer. Ik heb namelijk feiten aangehaald, die mij bekend zijn en u nog niet. Voor u mag dat dus een soort mystieke benadering schijnen te zijn maar voor mij is het een feit. De conclusies, die ik er aan verbind, zijn gebaseerd op de geschiedenis van de mensheid, en als zodanig wel degelijk op feiten, ook wanneer mijn conclusies eerder een extrapolatie zijn dan het stellen van een zekere toekomst. Maar als je wilt gaan filosoferen ach, dan moet je juist beginnen met die dingen waar je niet bij kunt. Kijk, een goed filosoof is iemand, die een mens z'n god laat beleven zonder dat iemand, zelfs de filosoof, ook maar weet dat hij bestaat.

Nou, dan gaan we verder. Is er nog meer?

x Bestaan er kosmische waarden voor de harmonie, die voor alle levensvormen gelden, dus niet alleen voor de aarde.

- Er bestaan wat wij noemen kosmische wetten ja, en we onderscheiden die dan vaak in verschillende werkingen. Zo is er dus een wet van evenwicht, die wet van evenwicht die stelt dat altijd elke uiting waar dan ook en hoe dan ook zal kunnen worden onderscheiden in twee tegendelen, die gelijkelijk sterk zijn en zich gelijkelijk aftekenen t.a.v. het beginpunt of de oorzaak. En die kunnen we dan weer omdraaien en dan maken we daarvan de wet van compensatie, en dan zeggen we dat elke verschuiving in het al onmiddellijk door een verschuiving elders in het al zal worden gecompenseerd omdat de totale evenwichtigheid van het al noodzakelijk is voor het bestaan. Dan spreken we over de wet van de gelijkblijvende velden. Dan zitten we op het terrein van de energie. Dan zeggen we, kijk alle energie blijft in zijn som totaal gelijk en de uitingen van die energie zijn zodanig, dat geen vorm van energie de totaliteit kan domineren. Er zal dus altijd een veelheid van vormen zijn, die tezamen altijd dezelfde som aan energetische waarden oplevert. Ja daar zit u met uw harmonie hè? Waar kom ik nu mee aan- dragen? Maar in de mens zit de geest en de ziel. Nu is het altijd een beetje gek voor een mens als je zegt dat is energie. Maar het is kracht. Het is kracht, die besloten op een bepaalde wijze in zich zelf, zeker, die een specifieke kenverhouding heeft met de wereld, ongetwijfeld, maar het is dus kracht, het is dus energie. Wanneer u groeit, dan moet er elders iets minder worden. Wanneer u bewuster wordt, dan moet er iets anders minder bewust worden. En als je dat dus probeert uit te zetten, dan geloof ik dat je heel dicht bij die kosmische wijsheid komt als je de tabula smaragd citeert. Je kent dat wel hè, dat is het bekende ding uit de hermetische filosofie, dat zegt: Zo boven zo beneden. Maar onthoudt u dan één ding, als ik zeg zo boven zo beneden, dan teken ik maar X. Dan zeg ik kijk dat is de wereld, dat is de bovenwereld of de godenwereld of wat dan ook. Maar ik ben niet hier en ik ben niet daar; ik ben in het snijpunt van de lijnen. Dat is mijn werkelijkheid. En wanneer mijn wereld hier groter wordt, dan moet mijn andere wereld ook groter worden. Want wanneer ik de hoek hier wijzig van de lijnen, dan wijzigt hij zich daar. Wordt mijn wereld kleiner in de materie, in het besef dus van stoffelijke realiteit, dan zal hij ook geestelijk kleiner moeten worden. Ik kan nimmer eenzijdig zijn in mijn besef van de kosmos en harmonie is nu eigenlijk niets anders dan het besef dat eenzijdigheid in de kosmos onmogelijk is zonder een uitblussing van besef tot gevolg te hebben.

x Dat laatste begrijp ik niet, 'uitblussing van besef' op welk gebied?

- Nou, wanneer er geen wereld meer is, dan hebt u ook geen geestelijke wereld meer dus, omdat uw voorstelling altijd uit moet gaan van de wereld. U kunt zeggen, dit is mijn wereld en ik zie dat als een begeleidingsverschijnsel of omgekeerd, dat mag u zelf uitmaken. Maar wanneer het er niet is, wanneer het één rechte lijn is geworden, bent u dat puntje op die lijn. Dan is er geen beleven meer.

x Relatief zou je kunnen zeggen?

- Neen er is zelfs geen relativiteit meer. Er is geen mogelijkheid tot besef, omdat er geen referentiewaarde aanwezig is en geen contact met de buitenwereld. Dan is de mens in zichzelf een voortdurende herhaling van herinneringen totdat deze zichzelf oplossen om zo hun onderlinge onevenwichtigheid teniet te doen. Ik weet niet of u het kan vatten, hoor.

x Opmerking onverstaanbaar.

- Ja, dat betekent dus, dat ik nooit kan groeien naar een hoger geestelijk besef wanneer ik gelijktijdig de stoffelijke wereld ontken. En het belangrijke is, dat ik het evenwicht vind tussen mijn geestelijk besef en mijn stoffelijk besef in mijzelf, want in die evenwichtigheid vind ik mijn kracht, mijn vermogen, en elke uitbreiding van besef zal dan op 2 vlakken zich afspelen, of om het nog eenvoudiger te zeggen, hoe beter je bent hoe slechter je wordt. Ja, dat is helemaal krankzinnig voor een mens hè. Goed is goed, en kwaad is kwaad. Maar luister. U bent erg goed voor uw medemensen. Dan zult u misschien kwaad zijn voor uzelf. Jezus verlostte de mensheid alleen omdat hij de schijnbare vernietiging van zichzelf accepteerde. Of dacht u dat hij zei, ha fijn nou ga ik een tijdje aan het kruis hangen. Nou vergeet het maar. Je moet gewoon begrijpen dus, wanneer ik het hoogste goed bereik ook het kwade, wanneer ik het hoogste licht bereik dan heb ik ook het absolute duister. Ik kan niet in één richting gaan. Ik ben gebonden aan die kosmos; ik ben een kosmisch wezen. Ik ben niet een punt in de ruimte, ik ben een lijn, die tegenstellingen van besef met elkaar verbindt. En als ik meer besef wat goed is, besef ik ook beter wat verkeerd is. Vandaar die term dus.

- Maar zit je dan gebonden aan je menselijke vorm. Kom je op een bepaald moment

x De menselijke vorm is een verschijningsvorm van een ik, dat dus, althans vanuit menselijk standpunt, geen specifieke vorm heeft, dat alleen energie is. En uw stoffelijke verschijningsvorm impliceert, dat u zich uw geestelijke leven denkt in die verschijningsvorm maar werkelijk belangrijk is de vorm eigenlijk niet, maar de motivering van datgene wat die vorm is, betekent, hoopt, denkt. Dat is het werkelijk belangrijke. Aan de buitenkant het .. ja hoe moet ik dat zeggen. Laat ik het zo zeggen: Heeft u Hamlet wel eens zien spelen? Dat kun je spelen op een echt kasteel. Fantastisch zo. Je kunt het natuurlijk ook spelen met een naturalistisch decor. Maar je kunt toch ook gewoon daar gaan staan midden in de kamer of er niets aan de hand is en zo eens naar beneden kijken. "Poor York. To be or not to be, that is the question. To sleep. But then perhaps to dream?" Dan heb je Hamlet. Slecht hoor, want de tekst was niet zuiver. Ik zal het er meteen bij zeggen. Heb ik daar een toneel voordig? Heb ik daar een kasteel voor nodig? Hamlet is een gedachte, en Pipo de Clown ook. Ja, dat is ook een gedachte. Uitgebeeld misschien door een acteur, maar eigenlijk alleen maar een heel pessimistische, een heel pessimistische gedachte. Dag vogels, dag bloemen, dag mensen, daág. Het wordt weer vrede. Ik bedoel maar. En nou moet u begrijpen dus waar het om gaat. Voor u is Hamlet een figuur, maar hij is eigenlijk een gedachte. En Pipo ook. Hè, en Dik Trom ook, en wat hebben we anders voor klassieke figuren. Ze zijn gedachten. En nou is het wonderlijke van die dingen wil je het aannemen, dat steeds een andere acteur diezelfde rol op kan zeggen. Maar wat ben je zelf eigenlijk anders dan een gedachte, die tijdelijk vorm heeft gekregen. Je acteert de werkelijkheid van je wezen. Begrijpt u eigenlijk nou waarom ik zeg, je bent eigenlijk energie zonder vorm. Die vorm is alleen maar de projectie, dus de gedachte die uitgebeeld wordt. En dan weet ik dat er een hele hoop aan vast zit, want dit is natuurlijk filosofie. Als we het in de praktijk gaan uitwerken, dan zit er van alles aan vast. Maar is de verklaring in ieder geval de wijze waarop ik zei, dat mens zijn dus helemaal niet betekent dat je vorm hebt. Het betekent dat je denkt en dat je voelt. Dan zitten we meteen weer bij uw vraag. Voldoende?

x Mag ik daar nog even op inhaken? U zei dus eigenlijk dat de som van goed en kwaad altijd hetzelfde is. Dat is heel eenvoudig dus een leefregelzje zo. Maar goed. Maar u had het over de X'en.

- Ja, ik had het over één X. Dat geeft niet.

x Ik wou het over meerdere hebben. Hoe zitten die dan? Ik bedoel is dat altijd even hoog?

- Neen. Neen, het is dus eigenlijk zo.

x Het is een beeldspraak hoor.

/dat dus in die

- Het is een voorstelling voor het hermetisch geheim/tabula smaragdina wordt aangehaald. En misschien is het het eenvoudigste als je jezelf niet alleen voorstelt als het kruispunt van de lijnen, maar als de fotocamera, hè, de lens. Hier valt het licht binnen en daar komt het er anders uit. Dan heeft u bovendien nog iets van de wijze, waarop je besef dus eigenlijk twee tegengestelde werkelijkheden altijd omvat door zijn eigen functie en wezen. Dus ik probeer met die X alleen maar een beeld te geven wat u zich zelf misschien eens een keer kunt tekenen, gewoon om er eens over na te denken. Je zegt nou dan zetten we dat neer in twee dimensies. Dan kun je je tenminste een voorstelling maken.

x Ja, ik had eigenlijk meer het idee van wat ik u vragen wou, is er een groeimogelijkheid U had het over wijder worden van die benen, maar ik zou zeggen, kan het ook geheven worden, kan het ook omhoog gaan.

- Nou, dat omhoog is natuurlijk een betrekkelijk besef, want als je die benen langer maakt, wordt die wereld ook groter. Maar waar het om gaat is, dat het besef zich uitbreidt.

..../.....

Dat is het essentiële. Ik ga niet naar boven, ik ga niet naar beneden. Weet u, het is echt zo menselijk hè. Jij bent slecht geweest, jij gaat de mijn in. En jij bent mooi geweest, jij hebt goed geleefd, jij gaat naar de maan. Want daar is de hemel en daar is de hel. Dat is dus een heel oude opvatting, die stamt nog uit de tijd dat de mensen dachten, dat de aarde een platte pannenkoek was, die dreef op een kosmische oceaan, waarboven een koepeltje stond, nietwaar? Dat had god er dan neergezet. En daarachter had hij een stel engeltjes om elke avond de sterren uit te hangen, en nog een eindje daarachter had hij zijn paleis, en daar woonde hij. Dat is uit de simplistische wereldvoorstelling en godsvoorstelling, die eigenlijk al begint overwonnen te worden wanneer de grieken beginnen met hun levende sferen, dus van de verschillende bollen, die er om de aarde heen zijn, die elk een afzonderlijke functie en betekenis hebben. Boven en beneden bestaat geestelijk eigenlijk niet. Laat ik u een andere vraag stellen. Wilt u mij eens zeggen wat links en recht is? Ja, dat is toch zo.

x Nou rechts is niet links, en links is niet rechts.

- Ja, dat is een politieke opmerking, die ik waag te betwijfelen, omdat ik namelijk de gedachte heb, dat links steeds rechter wordt en rechts zich steeds linkser voordoet. Ik geef u gewoon een illustratie. Kijk rechts, links, voor mij hè. Rechts - links. Wat is nou links en wat is nou rechts. Is geen richting, het is een oriëntatiebepaling. Dat is nou de aardigheid, die ik u probeer bij te brengen. Er bestaat geen goed en geen kwaad behalve vanuit en in ons. Er is geen wet, die zegt, die kant is slecht en die kant is goed. Er is ons wezen, ons besef, dat zegt dit is aanvaardbaar en dat niet. Dat is het wonderlijke. De meeste mensen projekteren dus buiten zich een beheersende wet en werkelijkheid, die alles bepaalt, die alles van een bepaalde waardering voorziet. Er is een goede daad van 100 punten, één van 50 punten, en daar is er nog net eentje van 1 punt maar eigenlijk deugt dat niet. Maar als je dan zo naar beneden gaat dan zit hier een slechte daad, die is dan toch zeker wel 5 punten. Want slechte daden zijn altijd meer. Als goed tot 100 gaat, gaat slecht altijd tot 500. Maar is dat wel zo. Wij zijn het. Het is onze gerichtheid, het is onze persoonlijkheid, die uitmaakt wat goed en kwaad is. Zo goed als het onze toestand is op een gegeven ogenblik, of onze wijze van oriëntatie waardoor we zeggen dat is rechts en dat is links. Dat moet je gewoon gaan begrijpen. Ik ben het, die leeft. Ik ben het, die de waardering van het leven ondergaat, en gelijktijdig in mijzelf voortbrengt. Nou ja, dan zitten we op een heel ander chapter, zeg. Vinden jullie dit interessant? Dan praat ik door, anders hou ik mijn mond.

x In verband met wat u eerst zei, dat wij er nog niet aan toe zijn, dat wij nog kinderen zijn in het heelal. En dan zie ik dat nog wel een beetje in ..onverstaanbaar...

- Ja, wij zijn kinderen. Onze wereld is te klein. Wanneer we op aarde zijn zeker, en in de geest denk ik dan natuurlijk, zoals u het waarschijnlijk op uw wereld ook denkt, dat mijn wereld toch wel aardig wat groter is geworden, maar ik ben bang toch nog niet groot genoeg. Weet je wanneer we de gelijktijdigheid van alle dingen moeten kunnen concipiëren eens, hè de gelijktijdige realisatie van alle mogelijkheden, niet alleen neen van alles wat maar ondersteld wordt als een hanteerbaar deel van een werkelijkheid, daar zijn we nog lang niet aan toe. En wanneer we dan ook weten, dat dit besef vooral gebaseerd is op het kunnen aanvaarden, het is dus het niet afwijzen van het nieuwe gegeven maar het verwerken volgens ons eigen wezen, dan moet je wel zeggen die mensheid is nog niet ver genoeg. Weet u, op het ogenblik dat de mens bewust begint te worden, dan zult u bijvoorbeeld zeggen, dit is voor mij niet aanvaardbaar maar u zult nooit zeggen, dit is dus onaanvaardbaar. Je zult zeggen dit is voor mij juist; je zult niet zeggen iedereen moet het zo doen, want dit is de juiste manier. De mens moet gaan begrijpen hoeveel schakeringen er mogelijk zijn als je contact op wilt nemen met wezens uit de ruimte, die anders denken, die heel anders reageren, die heel andere kwaliteiten en eigenschappen hebben. En je gaat ze beoordelen naar datgene wat jij bent en die maatstaven, die je hier als een soort illusie elkaar hebt aangepreut, dan moet je toch op een gegeven ogenblik wel zeggen, daar kan ik geen contact mee hebben. De mens van vandaag is te klein, omdat hij van iemand, die uit de ruimte komt, verwacht, dat hij kan reageren als een mens, een supermens desnoods, maar een mens, en niet in staat is zich voor te stellen, dat er totaal andere maatstaven bestaan dan de menselijke. Ik geloof dat ik daarom heb gezegd de mensheid is nog, eigenlijk, in een kinderstadium. Nou ja, iets verder, laten we zeggen in de stormen van de puberteit. Ik hoop, dat ik in ieder geval mijn verklaring daarmee duidelijk heb gemaakt, duidelijk heb gemaakt waarom ik het heb gezegd. Nogmaals, u hoeft het helemaal niet met mij eens te zijn hoor. Oh ja, één ding hè. U zegt wellicht, het is zo denigrerend als je zegt die gehele mensheid is nog in een kinderstadium of puber. Maar vergeet één ding niet: Het betekent dat je nog een enorme mogelijkheid tot ontwikkeling voor je hebt. Oud zijn dat is wel leuk, want dan kijk je terug. En als je dan terugkijkt, dan praat je over alles wat je gedaan hebt of gedaan zou willen hebben, als niemand het kan controleren, hè, en gelijktijdig zeg je tegen jezelf wat heb ik toch een

kansen gemist. Zover is die mensheid nog niet. Ze hoeft nog niet te zeggen, ik heb kosmisch gezien mijn kansen gemist. Ze kan nog vooruitkijken. En ik geloof dat het daarom zeker geen denigrerende uitdrukking is en ook geen poging om de mensheid klein te maken. Het is eerder een poging om duidelijk te maken, dat de mensheid veel groter kan worden dan ze nu zelfs beseft dat het mogelijk is om te zijn.

Tja ja, dat meen ik nog eerlijk ook. Het is geen doekje voor het bloeden.

Had u nog vragen? Opmerkingen?

x Mag ik nog één vraag stellen? Zal het binnenkort of later mogelijk zijn voor de orthodoxe wetenschap om het bestaan na de dood vast te stellen?

- Nou ik dacht dus, dat het bewijs daarvan betrekkelijk dichtbij ligt, en dan wil ik hier refereren in de eerste plaats aan die onderzoeken in Finland en Zweden; de onderzoeken als gevolg daarvan over de gehele wereld gedaan, ook in het bijzonder in bepaalde delen van Canada en Rusland, waarbij men dus zoals u weet stemmen registreert. O.m. met bandrecorders heeft men dat allemaal opgenomen van versterkers, van radio-apparaten noem maar op, zelfs van speciale generatortrapjes. Dit is dus het bewijs, dat er stemmen en personen bestaan. Dit moet ergens vandaan komen. De wetenschap op dit moment is natuurlijk nog niet bereid om te zeggen, dit zijn werkelijke persoonlijkheden, maar de boodschappen, die doorkomen, die brengen het toch steeds dichterbij het bereik. Want daar zijn reeds controleerbare mededelingen, ook al komt men tot de conclusie ja ik ben een geest, maar ik ben het er soms wel mee eens - dat er aan onze kant net zo hard gekletst wordt en door elkaar wordt getetterd als bij u. Maar goed. Dit is dus één benadering. De tweede benadering is de reeks van krachtonderzoeken, waarmee men op het ogenblik bezig is in Italië. Juist nu de paus goedkeuring heeft gegeven om dat onderzoek naar die stemmen van overgeganen en overledenen, is daar een moment in gekomen - de kloosterorden, die dat afgehouden hebben, laten nu hun leden weer toe om aan het onderzoek mee te werken - en hierbij gaat het dus eigenlijk om het onderzoek naar de uitstraling van de menselijke geest. Maar daarbij heeft men al meermalen interferentie vastgesteld, die wijst op een persoonlijkheid, die niet constateerbaar of aantoonbaar is. En het resultaat is dus, dat men daar ook gaat denken aan niet stoffelijke persoonlijkheden. Ook dat is een stap verder. Ik zou zeggen de wetenschap, de orthodoxe wetenschap zal over 50 jaar ongetwijfeld overtuigd zijn, dat er een leven na de dood is.

Voldoende?

Nou vrienden, wat zoudt u er van zeggen als u eens ging pauzeren. Ja het onderwerp is misschien niet zo uitgevallen als u allemaal had gehoopt en verwacht, maar mag ik nog even dit kort in herinnering brengen. Ik heb gezegd, daar blijf ik bij, vrienden worden met de burgers van het al, dat betekent dat je nog heel wat groter moet worden, geestelijk, voordat je dat kunt opbrengen. En vijanden worden? Als die anderen zo groot zijn, zullen ze zo gauw jouw vijand niet worden. Pas maar op, dat je hun vijand niet wordt. Mag ik daarmee afsluiten. Na de pauze komt een andere spreker.

DISCUSSIE:

Goedenavond vrienden. Mag ik u er even op wijzen, dat ik uw vragen zal beantwoorden zover als mij dit mogelijk is, dat ik persoonlijke vragen niet mag beantwoorden. U moogt ze rustig vragen, u krijgt alleen geen antwoord. En voor de rest zou ik graag willen beginnen met dat wat schriftelijk is binnengekomen.

x Kunt u in het kort iets vertellen over de vreemde lijnen (landingsbanen) en dierfiguren in Amerika.

- Nou iemand schijnt ze gemaakt te hebben, maar als je de wereld zo bekijkt, loopt er een streepje door. Kort genoeg?

x Neen, dat is mij niet duidelijk genoeg.

- Nou, het is duidelijk genoeg ook. Kijk eens, landingsbanen is een heel mooi verhaal, maar het is niet helemaal waar. Het zijn namelijk geen landingsbanen voor ruimteschepen, ook al is er een meneer, die er een heel mooi fotografisch boek aan gewijd heeft. Er zijn een aantal van die banen inderdaad kunstmatig aangebracht, maar een groot gedeelte is indertijd, en dat kun je nog terugvinden in de sagen en legenden van de indianen o.a., een groot aantal meteorieten langs de aarde geschampt en ten dele ingeslagen. Die hadden een gemiddelde massa van een pond tot ongeveer 10 kg, dus niet veel, en dus niet genoeg voor grote kraters maar wel genoeg om dus banen te smelten en breken en daar heeft erosie later het zijne aan gedaan. Toen die lijnen er eenmaal waren, dachten de mensen dat dat goddelijke dingen waren, en dus hebben ze hun eigen voorstellingen er bij gehaald. Dat is helemaal niet zo verwonderlijk. Per slot van rekening hebben ze Lincoln ook in een rots gehakt, arme kerel. Zit er elke keer een meeuw op zijn neus. Ja, die zit er maar wit bij. Dat hebben ze dus gewoon gedaan. Die grote werken, dat was een poging van de mensen om de goden te verzoemen en voor de priesters was het een mogelijkheid om

hun macht over het volk te bevestigen.

x Afgelopen zaterdag was een kringvormige regenboog om de zon te zien bij vrijwel heldere hemel. Heeft dit ook een verklaring?

- Ja, waarschijnlijk heeft iemand een nieuwe 1 mei versiering bedacht. Neen, maar in feite is het alleen een kwestie van atmosferische omstandigheden, waarbij een halo of kring rond de zon, eventueel te zien als een soort kringvormige regenboog, één van de normale verschijnselen is, en duidt over het algemeen verandering van weer aan en kan er op wijzen, dat er spanningen bestaan inde hogere luchtlagen, welke zich kunnen vertonen door grote toenemende windsnelheden in de zg. jetstreams, en daarnaast in een elektrische lading, welke zich dan, maar dan voornamelijk voor u in de wintermaanden, pleegt te uiten in het ontstaan van Noorderlicht. In de diepste zomermaanden kan iets dergelijks ook voorkomen, maar dan zullen we meestal het halo om de zon niet zien, om de doodeenvoudige reden dat de atmosferische condities niet zodanig zijn dat haar eigen sterke uitwerking plus de breking van het licht een soortgelijk effect op deze hoogte tot stand brengt.

x Mag ik uw opinie over de betrouwbaarheid van de boeken van Alice Bailey?

- Nou vraag je me wat. Laat ik het zo zeggen. Je leert er niks slechts uit, en als je alles probeert wat er in staat, kom je een aardig eind verder, ook al klopt niet alles

x Wat klopt niet?

- Bepaalde conclusies zijn te sterk geformuleerd vanuit een bepaald standpunt, en daardoor heeft men ook t.a.v. de persoonlijke belevingsmogelijkheden en geestelijke werking van de mens conclusies getrokken, die niet geheel passen bij de feiten. En de rest mag je lekker zelf uitzoeken. Heb je ook wat te doen.

x Maar in het algemeen zou je kunnen zeggen, ik kan toch wel even vooruit.

- Nou ja goed, per slot van rekening een mens moet toch wat te doen hebben, nietwaar. En als je kijkt wat de meeste mensen doen, dan is het opvallend, de meeste mensen doen niets. Tenminste, zodra er iemand bijkomt die zegt, wat doe je daar, zeggen ze ik doe niets. Dat klopt ook wel, want per slot van rekening ik heb dat gezien met Pasen. Het feest van de opstanding: Iedereen laat z'n nest uit. 1 Mei, dag van de arbeid: Geen mens werkte. Nou dan zie je toch precies waar je aan toe bent. Kunnen ze best een beetje tijd besteden aan geestelijk werk overdag. Maar ik dacht dat Alice Bailey voor iemand die zoekt naar de essentie van het geestelijk leven en de innerlijke waarden van zijn eigen persoonlijkheid, er een hoop uit kan leren, dus ik kan het wel aanbevelen. Iemand, die uitdrukkelijk ontevreden is, mag het nu zeggen, anders gaan we door.

x Er is iets waar ik graag iets over zou weten. Er is uit het Engels vertaald het boek Het Rad der Wedergeboorte of Reïncarnatie in de praktijk. Kent u dat?

- Neen, ik heb het niet gelezen. Ik heb vroeger wel met molentjes gelopen, maar met raderen heb ik nooit wat gedaan, want ik zat in de kleinhandel. Heel kleine handel. Ja, ik heb altijd een zetel gehad vlak bij een collega van mij. Toen had je het begin van de Bijenkorf. Dat was toen ook nog maar een klein rotzaakje. Nou daarvoor zat ik, en ik had een nog veel kleiner rotzaakje, want ik verkocht veters.

x Het komt voor, dat er buitenaardse bezoekers, Ufo's, zich niet zo zeer opstellen als vriend of vijand van aardbewoners maar als manipulerende grappenmakers. Wat beogen zijn met hun schijnbaar zinloze manifestaties?

- Moet toch eens zien, dat ik ze te pakken krijg. Grappenmakers zijn mij altijd zeer sympathiek geweest. Maar ik denk, dat het doodgewoon zo is, dat zij dingen doen en waarnemen, die voor u onbegrijpelijk zijn. Want het meest zinloze voor een mens is datgene wat een ander zinvol doet zonder dat hij begrijpt wat de zin er van is. Zin in verdere uitleg of niet?

x Nou, als dat zou kunnen. Kunt u aangeven in wat voor richting die voor hun geldende zin zit?

- De voor hen geldende zin zit bijvoorbeeld in het doen van waarnemingen en het nemen van monsters, en soms ook in het vastleggen van bepaalde gebeurtenissen, uitstralingen en signalen. Wanneer ze daarmee bezig zijn, dan gaan ze langzaam in één richting bijv. Zijn ze klaar, dan gaan ze ergens anders naar toe. Dan gaan ze onder een grote hoek, hup weg. Soms een hoek van 90°. Dan zeggen de mensen met die snelheid is dat onmogelijk. Of ze gaan bijvoorbeeld heen en terug over een terrein, omdat ze daar verschillende verschijnselen willen vastleggen. Laten we zeggen, ze hebben een infrarood-vaststelling gemaakt. Die klopt niet met de feiten, zoals zij die zien. Dan gaan ze terug om te kijken of het toch zo is. Dan zeggen de mensen, wat gaan die lui zinloos heen en weer. Stelt u zich dat nou eens voor, dat u nergens vanaf weet. Maar u komt in een grote fabriek en daar zit een man achter een tableau en zo nu en dan drukt hij op een knopje en dan loopt hij even naar een regelaar. Dan zeg je, wat zit die vent voor onzin uit te halen. Hij doet niks. Maar het kan toch wel zijn, dat hij een hele kraakinstallatie bedient.

En dat is iets wat in de moderne tijd onmisbaar is. Er moet meer gekraakt worden. Ja, er zijn mensen, die hebben dat in eigen handen genomen. Die zijn met kraakpanden begonnen. Nou beginnen ze het verkeer er ook al mee te regelen. Ze hebben auto-kraakinstallaties aangeschaft. Nou ja, ik vind het best. Ik wil alleen maar dit zeggen. U kunt nooit de zin of zinloosheid van bepaalde bewegingen, bepaalde waarnemingen en akties van andere wezens, niet menselijke wezens, beredeneren vanuit menselijk standpunt, omdat u niet weet wat voor waarnemingen zij doen, wat hun bedoelingen zijn, en om welke redenen zij het schijnbaar zinloze uithalen.

Mag ik een mooi vergelijk geven? Ik heb eens een keer een boer meegemaakt, die had een vrouw. Nou is dat voor en boer niets bijzonders, dat niet, maar deze vrouw was dus wel zo, dat ze haar man, hoe zullen wij zeggen, op liefvallige wijze dominerend diende. Nou was ik daar een keer toen ze kerkerke gingen, en ik zat me dat zo aan te kijken. De boer komt voor met de sjees, de vrouw komt naar buiten, de boer gaat van de sjees af, hij zet de vrouw op de sjees, hij klimt op de sjees, hij klimt van de sjees af, hij gaat naar binnen, hij haalt wat schijnbaar - wat heb ik niet gezien - hij komt weer terug, en gaat weer op die sjees zitten. Dan gaat die vrouw weer van die sjees af, gaat naar binnen toe. Kijk als je dat zo een half uur ziet, zeg je ook die zijn malende. Nou moet ik zeggen in die buurt waren het eigenaardige boeren, want ik heb één prestatie geleverd in mijn leven waar ik nog steeds trots op ben. Ik heb nl. aan een boer veters verkocht voor zijn Zondagse klompen. Maar ik wil maar zeggen het schijnbaar zinloze is zinvol. Misschien had die vrouw iets vergeten. Komt die boer terug en zegt hij is het de bedoeling, dat de soep op het oliepitje blijft staan. Zegt zij neen, ik zal naar binnengaan, ik zal het even afzetten. Denkt hij, dan zal ik het paard even vastzetten en zal ik gaan kijken wat ze doet. Maar ondertussen komt zij langs de achterkant bij de deel er weer uit en gaat weer op die wagen zitten. Hij haar kwijt, dus hij komt terug en hij ziet haar op die wagen. Hij stapt dus weer op. Zegt hij, oh je, nou heb ik mijn kerkboek laten liggen. Dus hij weer terug, kerkboek halen. Het is voor hem zinvol, voor mij onzin. Hopelijk duidelijk.

x Is de gevoelloze, zonder principe levende mens, die rationeel denkt, de betere persoon om de andere heelaalwezens te ontmoeten?

- Ik vermoed van niet. Want zo iemand is in de eerste plaats, wat mensen noemen, gewetenloos. D.w.z. hij denkt alleen in termen van nut. In de tweede plaats denkt hij alleen in termen van registratie en waarneming. Dientengevolge zal hij niet geneigd zijn te reageren op gevoelens of omstandigheden waar dat nodig is, en zullen zijn conclusies juist omdat ze weinig ziel bezitten, over het algemeen totaal andere uitwerking hebben dan hij zelf vermoedt. Hij zal dus geneigd zijn om ongelukken te veroorzaken doordat hij bepaalde dingen niet kan verwerken. Als we goed kijken naar de hele mensheid, wat valt dan op? Dat immomele, rationeel denkende mensen het meeste onheil hebben veroorzaakt voor het geheel van de mensheid. Nu kun je zeggen, dat dat de schuld is van de mensheid, maar ik ben het er niet mee eens. Bent u vlak bij een gedenktag, dan gedenkt u mensen waarvan enkele meenden, dat zij zo rationeel waren, dat zij zich alle andere zaken als geweten en menselijkheid niet behoeften te laten aanleunen. Zij maakten uit wat er goed was. Zij zijn verdwenen. U herdenkt de gevallenen, de omgekomenen. Maar een mens met een hart had dergelijke dingen nooit kunnen doen en had zeker anderen niet kunnen overtuigen, dat hun gevoelens alleen aan de redelijkheid van hun lijven zou moeten worden gekoppeld. En ik geloof dat het in deze tijd goed is voor de mensen om zich dat te realiseren.

x Is de verder geëvolueerde mens behept met minder afgunst, jaloezie, emotionele gevoelens etc. of hoe moet hij zijn.

- Tja als ik met een verlanglijstje mag beginnen, dan heb ik wel het een en ander. In de eerste plaats, deze mens moet beseffen dat zijn betekenis nimmer kan bestaan uit de waardering van zichzelf maar slechts uit de waardering, die anderen hem geven. In de tweede plaats moet hij begrijpen, dat alleen hij die luistert redelijk kan spreken. In de derde plaats moet hij beseffen, dat bezit onmogelijk is, omdat alles wat je denkt te bezitten sneller teloor gaat dan iets anders. Hij mag dus ook niet jaloers zijn. Hij moet bereid zijn alles met iedereen te delen en niet te trots zijn om deel te hebben aan alles wat anderen hem geven. Hij moet de eenvoud niet zien als iets om te verheerlijken, maar doodgewoon als de gemakkelijkste manier om aangenaam te leven. En hij moet voor alles beseffen, dat het dragen van verantwoordelijkheid waar dat niet nodig is, de grootste stomiteit is, die een mens kan begaan. Voldoende?

x Is de maan Phobos, die rond de planeet Mars cirkelt, een kunstmatige sateliet gebouwd door een buitenaardse beschaving?

- Nou ja, zo zou je het kunnen zeggen. Kijk eens, ze kwamen met dat rotting in het zonnestelsel en toen deed hij het niet meer. Toen hebben ze hem in een omloopbaan geparkeerd en ze zijn een hoop van de rest van de ellende naar beneden gegaan en toen zijn ze later afgehaald. En toen zeiden ze, dat rotting dat is ook niets meer. Laat maar langs de weg staan. Doen ze met een auto ook, dus waarom zij niet./.....

x Dus het is waar.

- 't Is waar. Maar ja, dat zullen ze pas geloven wanneer ze er niet alleen op geland zijn, maar wanneer ze geprobeerd hebben om diepteboringen te maken van meer dan 20 meter.

x Hij is gecamoufleerd.

- Gedeeltelijk zelf gecamoufleerd ja, en voor een gedeelte ook anders uitgevoerd dan u gewend bent. En natuurlijk ook uit de ruimte e.e.a. ontvangen. Want dan zit je daarboven en dan hoor je ping, en dan is er weer een extra stukje stof bij. Of daar vliegt weer een steentje door de ruimte, of daar vliegt weer een stofje door de nuten. Een dergelijke maan heeft aantrekkingskracht omdat hij massa heeft, hij heeft snelheid. Daardoor verzamelt hij op den duur door al die tijd heen ook nog wat extra materiaal. En wanneer hij dan bovendien nog zo is afgedekt, dat doorslag vandergelijke deeltjes niet gemakkelijk plaatsvindt, nou ja, dan heb je een mooie camouflage. Dat wel ja.

x Als de mensheid hier zich zou ontwikkelen, moet er dan automatisch ergens anders in het heelal een groep minder worden.

- Nou het is meestal zo, dat elders een volk misschien te oud wordt en vergaat, terwijl de mensheid opkomt en geestelijk de plaats daarvan inneemt in de stof. Weten jullie, je denkt altijd dat het een soort lift is met twee bakken, de één naar boven de ander naar beneden. Maar het kan ook wel eens zo zijn, dat degene die boven is, is uitgestapt. En dat de ander dus naar boven gaat, omdat er daar niks meer is boven. Gewoon een leegte opvult. Ja goed, dat zeg ik. Laat ik nou eens even een leuke formulering bedenken. Ja, laat ik zo zeggen. Terwijl in de materie een voortdurende revolutie plaatsvindt, kan er geestelijk een evolutie plaatsvinden, waardoor men zich aan de revolutie onttrekt en terwijl de revolutie verder revolteert men dus uitevolueert uit de materie en zo in die materie een aantal waarden van de revolte onmogelijk maakt, waarbij zij in zichzelf evolueert tot een hogere orde. Het is taalkundig verantwoord hoor! Maar dacht je dat ik het zo snel zei om het jullie makkelijk te laten begrijpen. Ik dacht, laten ze ook maar een keer piekeren.

x Er zijn geen vragen meer, althans geen schriftelijke.

- Dat is nou jammer dat je dat er bij zegt. Want iemand, die geen vragen meer heeft, is een gelukkig mens en dat gun ik jullie allemaal. Iemand nog mondeling wat inte brengen?

x Hoe beschouwt u eigenlijk - dat is daar straks ter sprake gekomen in verband met de 4e mei - hoe beschouwt u van uw wereld uit het herdenken van die oorlog telkens?

- Nou ik dacht dat de mensen hun eigen misdaden zouden moeten herdenken en niet de slachtoffers, die anderen gemaakt hebben. Dan zouden ze er beter van worden in plaats van zoals nu het gevoel te krijgen dat ze beter zijn dan ze zich in feite gedragen. Ik hoop niet, dat je het me kwalijk neemt hoor. Ik vind het erg mooi, dat ze denken aan de doden. Maar zolang ze die doden herdenken en op het oude weggetje voortgaan, zijn die doden toch voor niets gestorven, vanuit menselijk standpunt.

x Ik geloof ook meer, dat het is leed herdenken.

- Bestaat er een grotere dwaasheid dan leed herdenken en zo de vreugde te doven in het verleden? Herdenk uw leed niet. Dat leidt tot zelfbeklag. Herdenk uw vreugde opdat u in staat zult zijn het leed dat komt te overwinnen. Dan doet u meer.

Ja ik kan me begrijpen, dat het erg gezellig is om elk jaar weer tegen jezelf te zeggen, wat hebben we veel geleden. En dan zeggen ze tegen elkaar, weet je nog, die is weggevoerd en die is weggevoerd. Die komen niet terug hoor! En dan zeggen ze ja, en uienbollen gegeten of wat waren het? Tulpenbollen gegeten. Wat smaakte die rommel naar hè. Ga je mee naar de chinees nassi halen? En dan denken we allemaal hoe verdoemenswaardig die anderen zijn geweest. We realiseren het ons waarschijnlijk niet, dat we zelf soms druk bezig zijn om dezelfde kant op te gaan. Natuurlijk we hebben geen concentratiekampen, maar we stoten zo iemand gewoon uit de gemeenschap. Oh we zijn zo goed. Weet u, de mensen van tegenwoordig zijn ontzettend goed. Je mag Jehova's Getuige zijn en ze blaffen je wel van de deur als je als getuige aan komt kloppen, maar je mag dan toch maar bellen. Neem nou die andere mensen, nietwaar, die geheel andere gewoonten en gebruiken hebben. Die niet trouwen, die wat anders doen. Dat is toch bah vies. Je zou die kereltjes eigenlijk af moeten ranselen, of wat doe. Je laat ze zich organiseren in het COC, kukeleku. Ja dat is zo, dat sommige behoudende mensen al kokhalzen als ze er aan denken. Maar is het eigenlijk geen kolder. Die mensen, die het hebben over de Duitsers en wat ze allemaal misdaan hebben, wat er geleden is in de oorlog, die vermoorden mensen geestelijk omdat ze toevallig anders denken of wat anders willen. Oh jongens, laat me niet nijdig worden. Als ik daar aan denk, hè. Daar heb je zo'n stel van die oudbakken paters, weet u wel, met nonnetjes en dames, die de leeftijd te boven zijn en enkelen, die nog te stom zijn om te weten waar het om gaat, en die zijn anti-abortus. Ik denk dat als die pater zelf moest bevallen, dat de abortuswet hem wel zou bevallen. Ze staan tegen elkaar te schreeuwen. Er zijn dames, die willen ge-emancipeerd zijn. Kennelijk kunnen ze thuis niet genoeg de baas spelen. Willen ze het buitenshuis ook nog doen. Emancipatie is vrijworden uit de slavernij. Een vrouw is vrij

uit de slavernij op het ogenblik, dat ze datgene doet waartoe ze voelt geroepen te zijn. En dan heeft geen ander wijf zich daarin te mengen, of ze nou rood is, zwart of paars. Er zijn mensen, die komen vertellen hoe je sociaal moet denken en leven. Ik vind het allemaal best. Laten ze het zelf doen. Mag ik u een mooi verhaal vertellen, dat historisch gebeurd is? Er komt er één om integratie te bepleiten tussen de surinamers en de nederlanders. Nou vind ik dat op zichzelf al een heel zonderling geval. De man heeft daar dus een enorme redevoering gehouden. Hij loopt naar buiten, ja, en daar loopt zo'n stelletje creolen en die hadden toch niks te doen. Dus die liepen langzaam, die liepen hem voor de voeten. En wat liep hij te kankeren? Vuile rotnegers! Hij kwam integratie brengen, hè, Hè. Is dat nog reëel lieve mensen? Kijk eens naar die gehele wereld. Frankrijk deugt niet, Amerika deugt niet, Engeland deugt niet, en de belgen zijn te stom en de Duitsers zijn ook veel te veel inhalig en worden ook weer veel te sterk. En de russen daarvoor moet je helamaal uitkijken. Wat blijft er nou nog over?

x De nederlanders.

- Ja, heb je ook slecht gezelschap, als je zo denkt. Ja ik zit nou een hele hoop te orenen. Ik schei er gauw mee uit hoor. Ik ben helemaal niet iemand voor zo'n ernstig verhaal. Maar ik zou dit willen zeggen. Wanneer de mensen voortdurend bezig waren om in elkaar het goede te zoeken en tezamen eerst het goede tot stand te brengen, zou er minder rotzooi op de wereld zijn. Maar nou zijn ze voortdurend bezig rotzooi te maken om de rotzooi voor andere n uit de weg te ruimen. Dat is dubbel zoveel rotzooi, en die kunnen ze toch niet aan. Ozo!

Als jullie geen vragen hebben, kan ik nog even mijn spelletje spelen. U noemt een woord en ik zoek er een omschrijving bij.

x Er is nog één vraag. Verschillende van ons, die zijn van mening, dat vorige maand Godfried Bomans aan het woord is gekomen. Hoe staat u daar tegenover.

- Nou als u hem weer ziet, moet u het hem toch eens vragen.

Maar ik kan u wel één ding zeggen. Wanneer u let op degeen die spreekt en niet op wat gesproken wordt, heeft de avond toch zijn zin voor u verloren. Da's een diepe hè? Nou geef me een woordje.

x Homofiel.

- Een homofiel, dat is een minnaar die vaak voor de achterdeur voelt.

Je zoudt het ook anders kunnen zeggen. Het is een mens, die ~~XXX~~ liefheeft als ieder ander maar op een wijze, die de anderen zouden willen veranderen. Nog één?

Jullie willen naar huis zie ik.

x Schoonheid.

- Kijk als het gaat om de schoonheid die een mens bij zichzelf probeert te zoeken of te vinden, dan zeg ik de uiterlijke schoonheid, die je meent te herkennen is de illusie die je koestert omtrent de opvattingen van anderen. Als je innerlijke schoonheid zoekt, dan zoek je naar de vrede, die in jezelf woont, waardoor het geheel kenbaar wordt als een eenheid met jezelf. En als je de kosmische schoonheid zoekt, dan zoek je het begrip van de oneindigheid, die in alle kleine delen perfekt samenwerkt en funktioneert in een voortdurende verandering van gelijke opzienbarende schoonheid.

x Tolerantie.

- Tolerantie, dat is datgene wat degenen niet tonen, die er het meeste over spreken. De meeste mensen, die vragen om tolerantie, zijn niet tolerant tegenover anderen omdat die té intolerant zijn om te tolereren.

x De androgyn mens.

- De androgyn mens. Laten we dat heel voorzichtig doen, want anders komen we in de hermetica en je weet het hoe het met hermetica is. Als die deur dicht is, weet je niet of je hem open krijgt. Androgyn mens: Het uit zichzelf ontstane wezen, dat in zichzelf het licht draagt dat het niet uit zichzelf heeft en zo de totaliteit beleeft in de beperking van een vorm, waartoe het door het beval schijnt te zijn verkoren. Het is nog waar ook als je maar goed kijkt.

Nou jullie hebben schijnbaar er geen zin meer in.

x Vriendschap.

- Echte vriendschap is de herkenning, dat een ander wat hij ook doet toch bij je hoort. En voor de meeste mensen is vriendschap het op visite gaan zolang er wat onder de kurk is.

x Voorjaar.

- Dat is een hernieuwde versie vande herfst, op het ogenblik tenminste.

x Zuinigheid.

- Indien goed, al gebruiken zo het gebruikt moet worden opdat een ieder krijgen kan wat ieder van node heeft. Maar je hebt ook een verkeerde zuinigheid. Dat betekent van alles een beetje te weinig verpest alles.

Vrienden dank voor uw aandacht. Goedenavond.

(Bekort)